

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. Г.О. , 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г.О., VII СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милена Ас. Карагьозова

като разглежда докладваното от Милена Ас. Карагьозова Административно наказателно дело № 20214120200259 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба на "**** *" ЕООД- със седалище гр.Г.О. и ЕИК *****, представлявано от управителя Г. Ц. П. против Наказателно постановление/НП/ № 76/2020г. от 25.02.2021г., издадено от заместник директор на ***** „Дунавска“ К.Й., с което на дружеството жалбоподател, на основание чл.112 ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове/ЗАДС/ са наложени общо 14 имуществени санкции, като било установено, че дружеството като регистрирано лице, притежаващо удостоверение за регистрация № BG004300S0022 по чл.57 ал.1 т.2 от ЗАДС, не начислило на основание чл.43 ал.1 от ЗАДС дължим акциз чрез издаване на документ, с което се сочи да е извършено нарушение по чл.112 ал.1 от ЗАДС за всеки един от посочените в наказателното постановление периоди, описани в пунктове от I до XIV включително, за което са наложени отделни санкции.

С жалбата се релевират твърдения, че наказателното постановление е незаконосъобразно.

В съдебно заседание процесуален представител на дружеството жалбоподател поддържа депозираната жалба по изложените фактически и правни доводи.

Административнонаказващият орган/АНО/ не се представлява.

Жалбата изхожда от процесуално легитимирано лице, депозирана е в преклузивния срок за обжалване и касае подлежащо на съдебен контрол наказателно постановление, поради и което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съдът, след като обсъди ангажираните от страните доказателства, фактически и правни доводи и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление въз основа на събраните по делото доказателства, преценени ги поотделно и в тяхната взаимна връзка и зависимост, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не е спорно, че е издаден ревизионен доклад № BG004000-PK1-РДЗ/05.06.2020г./л.52 от делото/, ревизионен акт № BG 004000-PK1-PA3/14.07.2020г./л.75/, както и решение № Р-516/32-295952/09.10.2020г./л.145/, с което е потвърден ревизионен акт № BG 004000-PK1-PA3/14.07.2020г. В съдебно заседание свидетелят АНТ. П. К. поддържа констатациите по издадения от него ревизионен акт № BG 004000-PK1-PA3/14.07.2020г./л.229-СЗ 22.06.21г./, като посочва, че с ревизионния акт е констатирано задължението, след което е заплатен акциза и има плащане преди съставяне на АУАН, послужил за издаване на оспореното в настоящото производство наказателно постановление. Това обстоятелство не е отразено в АУАН и НП. Установява се и от представените от дружеството доказателства/л.222-223/.

На 04.09.2020г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 68/АУАН-л.176 от делото/, въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление/л.28/. При съставянето на акта не са направени възражения. В срока по чл. 44 ал. 1 от ЗАНН са представени писмени възражения/л.171 от делото/. Във възражението се навеждат доводи относно това, че в поканата до дружеството жалбоподател не е уточнено, че АУАН ще съдържа 14 диспозитива относно различни адм.нарушения, както и това, че АУАН е съставен на 04.09.20г., а поканата до дружеството е за дата 03.09.20г. В СЗ/л.228/ актосъставителят уточнява, че на 03.09. нарушителят не се е явил и АУАН е съставен в негово отсъствие на следващия ден поради неявяването му. Относно всеки от доводите следва да се посочи, че при

съставяне на АУАН се извършват констатации и иде реч за една предварителна защита преди да е предявено административнонаказателното обвинение. Посочените основания не са рефлектирали по съществен начин върху правото на защита, тъй като дружеството е получило копие от АУАН, могло е да се запознае подробно с неговото макар и обемно съдържание и е депозирало възражение в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН.

В наказателното постановление в пунктове от 1ви до 14ти включително за всяко едно нарушение са описани подробно обстоятелства, от които се изяснява, че според наказващия орган дължимия акциз за липсваща акцизна стока, освободена на основание чл.20 ал.2 т.8 от ЗАДС, не е деклариран и внесен с АД за съответния данъчен период, респективно е в различен размер, посочен от АНО.

Задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление/чл.20 ал.1 от ЗАДС/.

Освобождаване за потребление е и установяването на липси на стоки, за които се дължи акциз/чл.20 ал.2 т.8 от ЗАДС/.

Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗАДС до освобождаване за потребление на акцизните стоки лицензираните складодържатели и регистрираните лица не дължат акциз при загуби от естествени фири вследствие на промяна на физикохимичните свойства при съхраняването и транспортирането на акцизни стоки, определени в рамките на установените норми за пределните размери на естествените фири, определени съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗАДС с наредба на министъра на финансите.

Безспорно е, че природния газ е енергиен продукт - акцизна стока. Като такъв следва да се ползва от законовата възможност за освобождаване от заплащане на акциз при загуби от естествени фири вследствие на промяна на физико-химичните свойства при съхраняването и транспортирането му. Няма норма в ЗАДС, която изрично да изключва приложното поле на разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 3 по отношение на този газ.

В чл.43 ал.1 т.1 от ЗАДС е посочено, че лицензираният складодържател начислява акциз на датата, на която е станал дължим-с

издаване на данъчен документ. Съгласно т.3 акцизът се начислява от реглице на датата на установяване на липсата. В случай, че моментът на освобождаване не може да бъде установен/както се сочи и в обст.част на НП/ за такава се приема датата на установяване от контролните органи на действията, фактите и обстоятелствата по ал.2/чл.20 ал.3/.

Според чл.84 ал.7 от ЗАДС акцизен данъчен документ/АДД/ се издава на датата, на която акцизните стоки са освободени за потребление по см. на чл.20 ал.2, с изключение на случаите по чл.20 ал.2 т.5, т.15-18.

Ноторно известно е, че относителният обем е величината, определяща единична маса от газа/понятие обратно на плътността/. Всяко повишение на температурата води до покачване на налягането. Течната фаза на втечените газове рязко увеличава своя обем при повишаване на температурата. При процесите на доставка също са възможни и технологични загуби на газ при преливане от цистерни в резервоари в складовите бази и дейности по диагностика, ремонт и обслужване на резервоари и цистерни. Технологичните загуби при транспорт са функция на температурата и налягането и на околната среда, техническото състояние на съоръженията, както и на характера и режима на движение, при които би се предизвикало отваряне на предпазно-изпускателни клапани. Загубите при преливане са функция от дължината и диаметрите на преливните ръкави, площта на сечението на клапаните и времето, за което са били отворени, както и остатъчното налягане на наситените пари в преливния ръкав на газовата фаза. Загубите от съхранение се формират основно от диаметъра на проходното сечение на изпускателните клапани, техният брой и периодичността на проверките им. При тези общи постановки се налага извод, че с оглед естеството на стоката природен газ, същата има качества, водещи до промяна на обемните параметри и тегловни показатели при съхранение, транспортиране и преливане под въздействието на естествени природни дадености. В този случай има условия за технологичен брак/загуба/ на процесното вещество.

Пределните размери на естествените фири на акцизните стоки са определени в Наредба № 4 от 28.06.2006 г., издадена от министъра на финансите.

АНО по никакъв начин не е обсъждал въпроса дали процесната акцизна

стока - газ е от такова естество, че след нейното възникване тя има качества, които биха могли да доведат до промяна в нейните теглови или обемни параметри под въздействие на естествени природни дадености и същите да бъдат приспаднати при дефиниране на липси. В обратния случай можеше да не се стигне до констатации, че е налице задължение за начисляване заплащане на акциз за липси за посочените обеми и в този размер, а можеше да се установи, че в описания случай става въпрос за загуби от естествени фири при транспортиране или съхраняване на газ, попадащи в определените лимити по посочената наредба, за които съгласно чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗАДС не следва да се дължи акциз. В този смисъл недоказано е твърдението за налични липси/липсваща акцизна стока/, при които дружеството жалбоподател е имало задълженията, посочени в НП. Тъкмо обратно, не е оборена по делото възможността за фири до размера, посочен в обжалвания акт, в който случай дружеството не би следвало да бъде санкционирано.

Предметът на наредбата е определяне нормите на пределните размери на естествените фири на акцизните стоки, а не на установяване на номенклатура на стоките, чиито естествени фири имат отношение към задължението за заплащане на акциз. При тази логика на разсъждения, за едни акцизни стоки, включени в Наредба № 4 от 28.06.2006 г., които могат да се охарактеризират като по-чувствителни, министърът на финансите е определил специфичен ред за норми на пределните размери на естествените фири, а за всички останали акцизни стоки следва да се прилага общия ред, предвиден в законодателството, а именно НАРЕДБА № 13а-10403 за пределните размери на естествените фири, брака и липсите на стоково-материалните ценности при съхраняването и транспортирането им, издадена от министъра на търговията, министъра на финансите, министъра на земеделието и горите и министъра на транспорта и съобщенията. **АНО по никакъв начин не е обсъждал въпроса дали процесната акцизна стока е от такова естество, че след нейното възникване тя да има качества, които биха могли да доведат до промяна в нейните теглови или обемни параметри под въздействие на естествени природни дадености.**

Съгл. европейското законодателство /Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16.12.2008г. относно общият режим на облагане с акциз и отмяна на

Директива 92/12/ЕИО, където в гл. II, раздел I, чл. 7, т. 4, където изрично е отразено, че не се считат за освобождаване за потребление безвъзвратната загуба на акцизни стоки под режим на отложено плащане на акциз по причина, свързана с естеството на стоките, непредвидими обстоятелства, непреодолима сила или вследствие на разрешение на компетентните органи на държавата-членка. В цитирания акт се предвижда императивното задължение на съответните държавни органи за признаване на правото на освобождаване от акциз при доказани загуби /фири/, които са присъщи на стоките, като в същото време не са въведени ограничения относно вида на конкретните стоки/ в тази насока вж. Решение на Адм.суд В.Търново по КНАХД № 10397/15г. от 18.02.16г., с което е потвърдено решение по АНД № 391/ 2015 г. на настоящия състав на ГОРС/.

На следващо място в НП не са отразени обстоятелствата, свързани със заплащането на акциза, за който свидетел***е посочват, че е заплатен преди съставяне на АУАН/тоест тези обстоятелства е било възможно и е следвало да се отразят в акта/. За да съобрази това плащане, както и евентуално да се прецени приложението на друг по-леко наказуем състав/ когато лицето е начислило данъка в периода, следващ периода, през който акцизът е следвало да бъде начислен, респ. когато лицето е начислило данъка в период, следващ периода по чл. 112 ал. 3/, но тези обстоятелства следва да са описани. В тази връзка следва да се посочи, че подобни констатации се съдържат в ревиз. доклад от 05.06.20г./л. 59/, но не и в АУАН и обжалваното НП, а са релевантни съгласно чл. 57 ал. 1 т. 5 от ЗАНН.

С оглед изложено, съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено изцяло и по аргументите, изложени по същество.

При този изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 63 ал. 3 от ЗАНН следва да се присъдят разноски в полза на жалбоподателя относно заплатено адвокатско възнаграждение. Представа се договор за правна защита и съдействие със страни жалбоподателя и адвокат, в който фигурира договорено за заплащане адвокатско възнаграждение в размер на 850 лева/л. 226/ и същото следва да бъде присъдено в полза на "**** *" ЕООД- със седалище гр. Г.О. и ЕИК *****, представлявано от управителя Г. Ц. П..

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

О Т М Е Н Я Наказателно постановление/НП/ № 76/2020г. от 25.02.2021г., издадено от заместник директор на ***** „Дунавска“ К.Й., с което на дружеството жалбоподател "**** *" ЕООД- със седалище гр.Г.О. и ЕИК *****, представлявано от управителя Г. Ц. П., на основание чл.112 ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове/ЗАДС/ са наложени общо 14 имуществени санкции за това, че не начислило на основание чл.43 ал.1 от ЗАДС дължим акциз чрез издаване на документ, с което се сочи да са извършени нарушенията, описани в пунктове от I до XIV включително, **като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА ***** „Дунавска“ ДА ЗАПЛАТИ на "**** *" ЕООД- със седалище гр.Г.О. и ЕИК *****, представлявано от управителя Г. Ц. П., сума в размер на 850 лева- заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-В.Търново в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Г.О.: _____